

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 187/2016
30.03.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.Д., због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката С.Б., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Лозници 5К. број 233/2014 од 09.09.2015. године и Кв. број 256/2015 од 25.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 30. марта 2016. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.Д. – адвоката С.Б., поднет против правноснажних решења Основног суда у Лозници 5К број 233/14 од 09.09.2015. године и Кв. број 256/15 од 25.09.2015. године, у делу у којем се односи на повреду одредаба члана 441. став 4. Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Решењем Основног суда у Лозници 5К број 233/2014 од 09.09.2015. године, делимично је усвојен захтев за накнаду трошкова кривичног поступка окривљеног Н.Д., поднет преко браниоца – адвоката С.Б. дана 10.06.2015. године, па је утврђено да висина трошкова кривичног поступка који се имају надокнадити окривљеном Н.Д. износи укупно 416.500,00 динара, те да се исти имају исплатити окривљеном из буџетских средстава Основног суда у Лозници у року од 15 дана по правноснажности решења.

Ставом два истог решења, захтев окривљеног Н.Д., поднет преко браниоца – адвоката С.Б. дана 10.06.2015. године, у преосталом делу одбијен је као неоснован.

Решењем Основног суда у Лозници Кв. број 256/2015 од 25.09.2015. године, делимичним уважавањем жалбе браниоца окривљеног Н.Д.- адвоката С.Б., преиначено је решење Основног суда у Лозници 5К број 233/14 од 09.09.2015. године, тако што је утврђено да висина трошкова кривичног поступка који се имају надокнадити окривљеном Н.Д. износи укупно 889.000,00 динара и истовремено је одређено да у осталом делу првостепено решење остаје непромењено.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Н.Д. – адвокат С.Б., због повреде закона, и то: Законика о кривичном поступку, Адвокатске тарифе, Закона о облигационим односима, те због повреде људских права загарантованих Уставом Републике Србије и Европском конвенцијом о људским правима, конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8. и став 2. тачка 2. и став 3. ЗКП, те због повреде одредаба члана 261. – 268. ЗКП, дакле због повреде одредаба члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијана решења и предмет врати Основном суду у Лозници на поновно одлучивање или да побијано решење преиначи тако што ће окривљеном признати право на исплату трошкова поступка у износу од 1.431.840,00 динара са законском затезном каматом почев од 09.07.2015. године као дана доспелости, до дана коначне исплате.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Позивајући се на повреду одредаба члана 441. став 4. ЗКП, бранилац у захтеву за заштиту законитости, пре свега, истиче да је у побијаним решењима за процесне радње извршене до 07.01.2013. године погрешно примењена адвокатска тарифа број 1, која се односи на дела за која је запређена казна затвора од 10 до 15 година, уместо да се примени тарифа која се односи на дела за која је запређена казна затвора преко 15 година, односно да је погрешно узета висина запређене казне као основ за примену адвокатске тарифе. С тим у вези, у захтву се наводи да је у поступку који се водио пред Посебним одељењем Вишег суда у Београду окривљеном стављено на терет извршење кривичног дела из члана 359. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је запређена казна од две до 12 година и извршење кривичног дела из члана 346. став 2. КЗ, за које је запређена казна од једне до осам година, те је окривљени могао бити осуђен на максимално 12 и максимално 8 година за ова кривична дела што у збиру износи 20. година, а због чега је требало применити одредбе Адвокатске тарифе које се односе на запређену казну затвора преко 15 година, а не Адвокатске тарифе која се односи на дело за које је запређена мања казна, како је то учињено првостепеном решењем.

По оцени овога суда, изложени наводи захтева су неосновани, обзиром да се приликом обрачуна трошкова примењује адвокатска тарифа која се односи на казну затвора која је прописана за најтеже кривично дело које се окривљеном ставља на терет, а не адвокатска тарифа која се односи на казну на коју је окривљени евентуално могао бити осуђен.

Како је у конкретном случају поступак против окривљеног Н.Д. до 17.01.2013. године вођен пред Посебним одељењем Вишег суда у Београду због кривичног дела злочиначког удруживања из члана 346. став 1. КЗ и кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. КЗ, имајући у виду забрањене казне за ова кривична дела, то је Основни суд у Лозници правилно поступио када је за процесне радње браниоца окривљеног, извршене до 17.01.2013. године, применио Тарифу о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“ број 121/2012), која се примењује за кривична дела за која је предвиђена казна затвора од 10 до 15 година. Стога су наводи захтева браниоца окривљеног, којима се указује да је у конкретном случају морала бити примењена адвокатска тарифа која се примењује за кривична дела за која је прописана казна затвора преко 15 година, оцењени неоснованим.

Неосновани су и наводи захтева којима се истиче да је у правноснажном решењу погрешно обрачунат износ накнаде за жалбена решења о задржавању, одређивању и продужењу притвора односно Тарифни број 5 став 1 Адвокатске тарифе, указујући да је бранилац на име састава две жалбе тражио укупно 120.000,00 динара (60.000,00 динара за сваку жалбу), те да му је другостепеним решењем, поред признатих 45.000,00 динара од стране првостепеног суда досуђено још 27.000,00 динара, дакле укупно 72.000,00 динара, односно 36.000,00 динара за сваку жалбу, што не одговара ни једној категорији из Адвокатске тарифе.

Ово стога што је правилном применом Тарифног броја 5 у вези Тарифног броја 1 Адвокатске тарифе, другостепени суд браниоцу окривљеног на име награде за састав две жалбе на решења о притвору, имајући у виду да му је првостепеним решењем досуђен износ од 63.000,00 динара, досудио још износ од 27.000,00 динара, дакле укупно 90.000,00 динара, што значи да је браниоцу досуђено по 45.000,00 динара на име састава сваке појединачне жалбе, а што одговара износу прописаном у Тарифном броју 5 став 1. у вези Тарифног броја 1 Адвокатске тарифе.

Такође, неосновани су и наводи захтева да правноснажним решењем није решено о накнади за састав предлога за извођење доказа од 24.04.2007. године, који је морао бити признат у складу са Тарифним бројем 4 став 1 Адвокатске тарифе.

Према стању у списима, првостепени суд је окривљеном признао трошкове на име састава пет образложених поднесака, и то четири предлога за укидање притвора и полагање јемства од 18.01.2007. године, 07.02.2007. године, 22.03.2007. године и од 25.04.2007. године, као и за поднесак за извођење доказа од

29.03.2007. године, док му није признао трошкове за састав поднеска од 24.04.2007. године, имајући у виду да је исти поднесак од стране браниоца већ достављен суду дана 29.03.2007. године. Како је, према томе, суд браниоцу окривљеног признао трошкове на име састава свих пет образложених поднесака, то су неосновани наводи захтева браниоца окривљеног којима се истиче да је суд доносећи правноснажно решење пропустио да му призна накнаду за све поднеске поднете у току поступка.

Неосновани су и наводи захтева којима се указује да је износ путних трошкова ради приступа окривљеног на претресе суд обрачунао насумично. Ово стога што је првостепени суд окривљеном признао на име трошкова превоза, ради приступа на претресе од 30.09.2014. године и од 23.12.2014. године, износ од укупно 4.000,00 динара (два пута 2.000,00 динара, које трошкове је окривљени имао на име превоза ради приступа на два претреса на релацији од Сремских Карловаца до Лознице). При томе, првостепени суд је имао у виду да је бранилац окривљеног тражио 6.000,00 динара на име ових трошкова, али да није доставио ни један доказ о висини истих, из којих разлога и није досудио трошкове у траженом износу. По оцени овога суда, првостепени суд је правилно обрачунао ове трошкове, обзиром да се на окривљеног не односи Тарифни број 9 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката који доноси Адвокатска комора Србије, већ се ови трошкови признају по одредби члана 261. став 2. тачка 2. ЗКП, и који се, у случају да докази о висини стварних трошкова нису пружени, одређују према цени карте за превоз јавним саобраћајем, а што је првостепени суд у конкретном случају и учинио.

Најзад, неосновани су и наводи захтева којима се истиче да браниоцу окривљеног нису признати путни трошкови које је имао ради приступа на два претреса, у складу са Адвокатском тарифом, обзиром да из списка предмета 5К број 233/14 произилази да бранилац окривљеног Н.Д. – адвокат С.Б. није приступила ни на један од четири заказана главна претреса у овом предмету, те самим тим бранилац није ни имао право на накнаду путних трошкова у конкретном случају.

У осталом делу, захтев браниоца окривљеног, одбачен је као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног Н.Д. у захтеву за заштиту законитости указује и на повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8. и став 2. тачка 2. и став 3. ЗКП, указујући да побијаним решењима „није потпуно решен предмет захтева, да у образложењу нису наведени ваљани разлози и правни основ за доношење спорних делова предметних одлука, ниту су разлози довољно образложени, ... као и да је у конкретном случају погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање о захтеву за исплату трошкова“.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац (сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5. ЗКП) могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреда закона

из члана 438. став 2. тачка 2. и став 3. ЗКП, нити због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, те при чињеници да бранилац није навео у чему се састоји повреда из члана 438. став 1. тачка 8. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца у овом делу одбацио као недозвољен.

Најзад, бранилац окривљеног у захтеву истиче и да су окривљеном побијаним решењима повређена људска права загарантована Уставом Републике Србије и Европском конвенцијом о људским правима. Међутим уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђено да је окривљеном или другом учеснику о овом поступку повређено или ускраћено људско право и слобода који су зајемчени Уставом и наведеном Конвенцијом, а из којих разлога је Врховни касациони суд оценио да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Из изнетих разлога, а на основу члана 491. став 1. ЗКП у односу на одбијајући део, на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП у делу у којем су захтеви одбачени као недозвољени, те на основу члана 487. став 1. тачка 3. у вези са чланом 484. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен јер нема законом прописан садржај, донета је одлука као у изреци.

Записничар - саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

